

Publicerad 2016-11-05 11:26 av Mellanakt

Ben

Jag står när jag vill falla. Jag smälter när jag vill blomma.
Mitt hjärta droppar som honung vid mina fötter.

I mina ögon öppnar sig avgrunder. Där jag vill att solen ska stråla.

Den största av oförmågor kryper ihop i min mage.
Som ett tistelnystan en sensommardag.
Inget regn. Inga fuktiga stråk smyger längst gräsranden.
Endast ben. Ben. Ben.

Jag är en urkraft som förstenat. I mitt eget ego.
Jag ser endast mig. Där jag vill se dig.
Jag ser endast sand där jag vill se en skärva himmel i vatten.

Jag är en fjäril i ett spindelnät.
Jag är vingar. Jag är längtan. Jag är digitalt fladder.
Jag är ett vrål i rymden.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mellanakt med Poeter.se id #49272 innehar upphovsrätten